

fortjener at anbefales. Der maa dog komme en Tid, da Børnene maae kunne udskrives af Skolen; men efter den bestaaende Lovgivning kunne de holdes i Skole indtil det 18de Aar. Ethvert Menneſte er dog vistnok enigt i det Urimelige i at forlange, at Barnet i en ſaa høj Alder ſkal holdes tilbage i Skolen, fordi det ikke har erhvervet de Skolekundskaber, ſom kunne fordres af det i Overeensſtemmelse med Skoleanordningen af 1814. Det er derfor, at man er gaaet ned til 14 Aars Alderen, og man har valgt denne Alder, fordi Børn ſædvanligviis i den Alder udskrives af Skolen og blive confirmerede. Dette var, ſom ſagt, Grunden til, at 14 Aars Alderen blev foreſlaaet, da enhver anden Aldersbeſtemmelse nødvendigviis maaſte have en vis Vilkaarlighed; men, hvad nu dette Endringsforſlag angaaer, ſaa ſynes det rigtignok urimeligt, at man forlanger, at et ſaadant Barn ſkal idetmindſte i de 2 ſidſte Aar have beſøgt Skolen nogenlunde ſittigt. Jeg har imidlertid allerede ved Sagens 2den Behandling gjort opmærksom paa, at det vilde være en overordentlig vanſkelig Sag at oplyſe, om de havde lovlig Grund til at forſomme Skolen i de Dage, de havde været borte fra Skolen i de forudgaaende 2 Aar, fordi det ligger i Sagens Natur, at naar Skolelæreren bliver underrettet om, at et Barn har forſømt, da ſkeer det paa ingen Maade derved, at Forældrene henvende ſig til Skolelæreren med Underretning om, at deres Barn er ſygt eller har en anden Grund, ſom forhindrer det fra at komme i Skole, og med Henſyn til hvilken Skolelæreren alſaa kunde bedømme, om den har nogen Gyldighed eller ikke. Denne Fremgangsmaade bruges ikke, fordi de fattige Forældre, ſom boe langt borte fra Skolen, umulig kunne faae Tid og Leilighed til at gaae til Skolen iſtedetfor deres Børn; de ere alſaa nødte til at ſende Bud med et af de andre Skolebørn, hvoraf igjen følger, at det bliver en temmelig uſikker Beſted, ſom gives Skolelæreren. Da Skolelærerne imidlertid ingen anden Beſted faae, er det ikke muligt derefter at føre en nøiagtig Forſømmelſeſtiſte. Det vil alſaa være i høj Grad vanſkeligt at kunne oplyſe, om den anførte Grund har været lovlig eller ikke. Det blev rigtignok fremhævet

under 2den Behandling, at der ved Hjælp af Mulceteringsliſterne kunde oplyſes, om Grunden til den ſte Forſømmelſe havde været lovlig eller ikke; men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at diſſe Mulceteringsliſter ere ligesaa upaalidelige ſom de andre Liſter; thi, foruden at det paa mange Steder, og jeg haaber paa de ſteſte, er Tilfældet, at man ſlet ikke bruger diſſe Mulceteringer, følger man paa andre Steder den Fremgangsmaade, at, derſom et Barn har forſømt Skolen kun et vist Antal Gange om Maanedene, tager man ikke Henſyn dertil. Der bliver ſaaledes i alt ſald nogle Liſter, ſom man ſlet ikke kan rette ſig efter. Derſom man endelig vedtager en ſaadan Beſtemmelse ſom den foreſlaaede, kunde det give Anledning til, at Børn, ſom i 14 Aars Alderen godtgjøre, at de ere i Beſiddelſe af ſaadanne Kundskaber, at de med Henſyn til deres Kundskaber godt kunne udskrives af Skolen, kunne blive holdte tilbage, derſom det kunde blive oplyſt, at de havde forſømt deres Skolegang i de to foregaaende Aar et vist Antal Gange. Man kom derved til at lægge ſtorre Vægt paa at gaae i Skole end at være i Beſiddelſe af Kundskaber. Ogsaa fra den Side betragtet mener jeg, at dette Endringsforſlag ikke har noget Anbefalende ved ſig. Endvidere ſkal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ogsaa er Børn, ſom ſlet ikke gaae i Skole, men ſom derimod indfinde ſig ved Skoleexamina i Lobet af den Alder, hvori de ere pligtige til at ſøge Skolen, og naar de ved diſſe Examina bevise, at de ere i Beſiddelſe af ſaadanne Kundskaber, ſom kunne forlanges efter deres Alder, ſaa blive de underviste hjemme, ſaa ſørge Forældrene ſelv for dem; men et ſaadant Barn vilde, naar et Forſlag ſom det nærværende vedtoges, blive forhindret fra at blive udfrevet af Skolen. Man kunde blive ved at forlange, at ſaadanne Børn ſkulde komme indtil deres 18de Aar og lade ſig overhøre af Skolemesteren. Der er ſaaledes ſlet ingen videre praktiſk Nytte ved dette Endringsforſlag; det kunde tværtimod foranledige, at det kunde gjøre nogle Vanſkeligheder for Enkelte, og jeg ſkal derfor tillade mig at forraade det ærede Thing at antage det.

Valentin: Jeg havde egentlig ikke tænkt